

Příběhy našich sousedů

Lenka Bártová

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: žáci 9. třídy - Veronika Zouharová, Martina Jedláňková, Sára Řeháková, Nikola Peterková, Samuel Bartoníček, Filip Strnad

Pedagogické vedení: Mgr. Barbora Pulščaková

Masarykova základní škola a Mateřská škola Debř, Bakovská
7, Mladá Boleslav 293 01

Paní Lenku Bártovou jsme poznali jako velmi milou, odvážnou a čilou paní, která je velmi aktivní a ráda jezdí na koloběžce. Paní Bártová miluje děti, a proto po celý svůj život pracovala a nyní i stále pracuje s dětmi, což je úžasné, protože takových lidí, jako je ona, je málo. Pro nás to byla velká zkušenost.

Paní Lenka Bártová při návštěvě v naší škole 8. 12. 2016.

Lenka Bártová neměla vůbec jednoduché dětství. Jejího tatínka, Vladimíra Trutnovského, při útěku přes hranice postřelili a posléze zavřeli do věznice v Leopoldově. Psal se rok 1951 a paní Bártové byly v té době pouhé tři roky.

Já musím předeslat, že všechno, co se týče mého tatínka, jsem se dozvěděla až po roce 1989. Do té doby se prostě u nás nikdy o tatínkovi nemluvalo.

Lenka Bártová se svojí maminkou.

Až do revoluce 1989 si paní Bártová myslela, že její otec je zločinec. To, co se dozvěděla poté, ji šokovalo. Její otec byl politický vězeň, který provozoval protistátní činnost. Nejdříve mu byl udělen trest smrti, který později snížili na trest doživotní. Nakonec byl propuštěn asi měsíc před svojí smrtí roku 1967.

Viděla jsem tatínka jednou v životě. Já jsem, jaká jsem, tak jsem si ho našla a moje první otázka byla: „Tati, proč tě zavřeli?“ A on řekl: „Neptej se.“ Neustále se rozhlížel. Já jsem si uvědomila, že oni ho v podstatě z jednoho vězení propustili do vězení druhého.

Zajímalo nás, jak se paní Bártová cítila, když byl její otec pryč. Zda otce nenáviděla za to, co udělal.

Ne, nemám pocit, že bych ho kdykoli nenáviděla. Naopak, já jsem v jednu chvíli nenáviděla tu novou dobu za to, že mi nedala šanci říct tomu mému tátovi „promiň“.

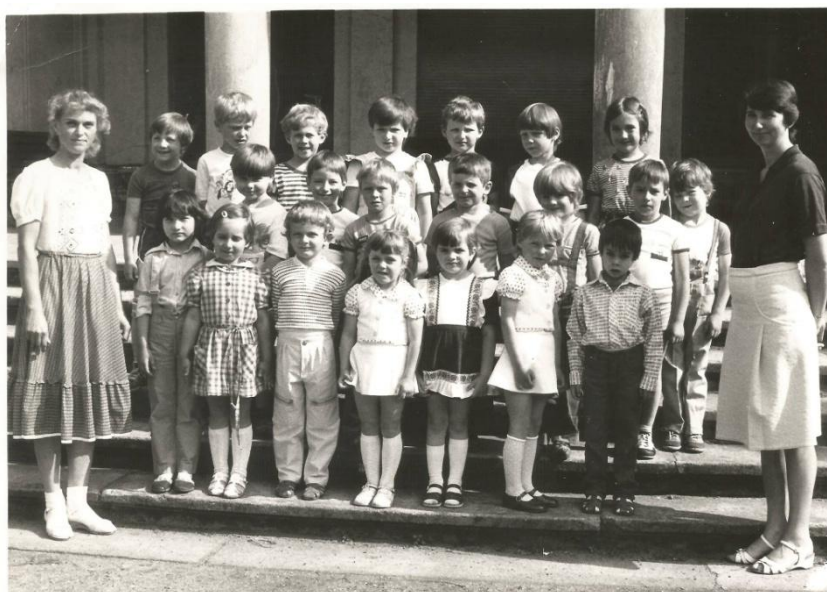
Paní Bártová se již od dětství chtěla stát učitelkou. Jí i jejím sourozencům bylo povoleno jít pouze do učení. Její bratr to dodržel a šel na hornické učiliště. Ale paní Bártová si šla tvrdě za svým cílem. Tuto vlastnost nejspíš zdědila po svém otci.

Paní Bártová s maminkou a sourozenci.

Takže jsem se permanentně přihlašovala na střední pedagogickou školu. Ale už při těch přijímacích zkouškách jsem říkala: „Já budu učitelka. Když mě vyhodíte, já se vrátím a budu chodit tak dlouho, dokud studovat nebudu.“ Nevím, co jim maminka musela slíbit, protože si ji zavolali. Nikdy jsem se to nedozvěděla. Ale já jsem se na tu školu dostala.

Po úspěšném dostudování střední školy se paní Bártová přestěhovala do Hrdlořez u Mladé Boleslavi. Učit začala v Mateřské škole v nedalekém Josefově Dole, kde se časem dostala na vedoucí pozici. Z pozice ředitelky vedla školku podle svých představ. Přestože ji komunisté šlapali na paty, ona se jich nebála a utahovala si z nich.

Paní Bártová se svojí kolegyní a dětmi ze školky.

Oni neměli tu odvahu mě vyhodit. Oni totiž neměli důvod mě vyhodit, protože já jsem si takhle vyložila jedny osnovy, druhý osnovy a ty holky věděly, co s tím mají dělat. Věděly, že jim mají předhodit nejdřív mě. Byla to hodně odvážná hra, ale vyvedla se.

Paní Bártová se svými kolegy z práce.

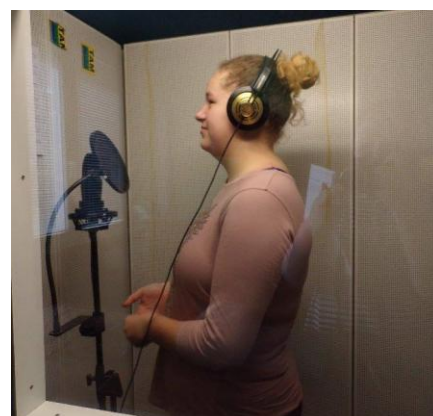
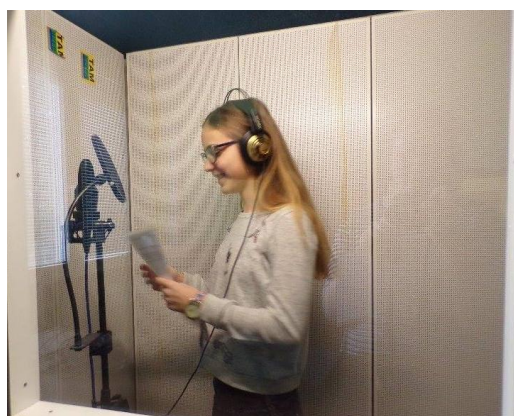
Paní Bártová nám ke konci svého rozhovoru dala několik rad ze svého života. Určitě si je vezmeme k srdci a budeme se jimi řídit.

Plňte si své sny! Ne sny svých rodičů a svého okolí. Plňte si jenom vaše sny, je to váš život. Nikdo to za vás neodžije. Ten život je váš. Jakkoli půjdete do svého snu s pocitem, že jste zklamali své rodiče, klidně je zlamte. Protože v momentě, když to neuděláte, budete plnit sny svých rodičů, nikoli svoje. Jejich volba byla, že vás přivedou na svět a ten svět je váš. Dupejte do něj, ať vám dá co nejvíc a co nejlepší, já vám to ze srdce moc a moc přeju.

Natáčení reportáže ve studiu rádia Signál 10. 2. 2017.

Natáčení reportáže – Veronika Zouharová. Natáčení reportáže – Sára Řeháková.

